

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 7. maj 1991

om fonden for dyresundhed og animalsk produktion i Belgien

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentisk)

(91/538/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1249/89⁽²⁾, særlig artikel 21,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1628/91⁽⁴⁾, særlig artikel 24,

efter i overensstemmelse med bestemmelserne i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger⁽⁵⁾, og under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

(1) Kommissionen besluttede i slutningen af 1986 at foretage en generel undersøgelse af alle øremær-

kede bidrag, der opkræves i medlemsstaterne inden for landbrug og fiskeri, samt af anvendelsen af disse bidrag især som støtte.

I løbet af 1987 blev der sendt en standardskrivelse til alle medlemsstater med anmodning om fremsendelse af disse oplysninger.

De belgiske myndigheder fremsendte deres svar i skrivelse af 7. juni 1988. Ved skrivelse af 10. april 1989 anmodede Kommissionen de belgiske myndigheder om supplerende oplysninger, som blev fremsendt ved skrivelse af 6. juli 1989.

(2) De pågældende foranstaltninger blev indført ved lov af 24. marts 1987 om dyresundhed, særlig artikel 32, stk. 2, og arrêté royal af 11. december 1987 om obligatoriske bidrag til fonden for dyresundhed og animalsk produktion.

Fonden har til formål at bidrage til finansiering af godtgørelser, subventioner og andre ydelser vedrørende bekæmpelse af dyresygdomme og forbedring af hygiejne, dyresundhed og dyrs og dyreprodukters kvalitet. Fonden finansieres delvis gennem obligatoriske bidrag. Bidragene blev fastsat ved arrêté royal af 11. december 1987.

(3) I henhold til bekendtgørelsens artikel 2 og 3 drejer det sig om:

— et obligatorisk bidrag fra slagterierne på 315 bfr. pr. slagtet kreatur, 105 bfr. pr. slagtet kalv og 20 bfr. pr. slagtet svin

⁽¹⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 129 af 11. 5. 1989, s. 12.

⁽³⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 24 af 1. 2. 1990, s. 12.

— et obligatorisk bidrag fra eksportørerne på 315 bfr. pr. udført levende kreatur, 105 bfr. pr. udført levende kalv og 20 bfr. pr. udført levende svin (1).

(4) De programmer, som fonden for tiden bidrager til, vedrører:

- udryddelse af klassisk svinepest
- bekæmpelse af brucellose.

II

(5) Ved skrivelse af 20. oktober 1989 meddelte Kommissionen de belgiske myndigheder, at den havde besluttet at indlede proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til denne støtte, fordi den delvis finansieres gennem obligatoriske bidrag, der også opkræves for dyr indført fra andre medlemsstater. Bidragene må betragtes som diskriminerende interne afgifter, jf. Traktatens artikel 95, da det kun er de nationale producenter, der har fordel af ordningen.

Som led i proceduren opfordrede Kommissionen de belgiske myndigheder til at fremsætte bemærkninger.

Kommissionen opfordrede også de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter end medlemsstaterne til at fremsætte bemærkninger.

De andre interesserede parters bemærkninger blev meddelt de belgiske myndigheder ved skrivelse nr. 10546 af 12. april 1991.

III

(6) Ved skrivelse af 20. november 1989 meddelte de belgiske myndigheder Kommissionen følgende:

- a) det forekommer uberettiget at hævde, at opkrævning af afgiften er flyttet til et handelsled, der nødvendigvis følger efter det tidspunkt, hvor det indførte produkt passerer grænsen, da slagtingen er den udløsende begivenhed; importøren, som sælger det levende dyr til en belgisk erhvervsdrivende, skal altså ikke erlægge afgiften
- b) selv om afgiften ramte for indførte produkter, er den dog forenelig med Traktatens artikel 95 og Domstolens retspraksis; afgiften opkræves i slagteriledet uanset produktets oprindelse; Domstolen fastslog i sin dom af 31. maj 1979

(Denkavit 132/78 (2)), at for at det kan antages, at afgiften på et indført produkt er et led i et generelt, internt afgiftssystem og således ikke rammes af forbuddet mod afgifter med tilsvarende virkning som told, skal den være pålagt et indenlandsk produkt og til et tilsvarende indført produkt med samme sats på samme stadium i omsætningen, og grundlaget for afgiftskravets stiftelse skal være det samme for de to produkter; afgiften i slagteriledet opfylder fuldt ud disse betingelser

c) for så vidt angår fortolkningen af Domstolens afgørelse i sag 47/69 (3), begrundede denne sin afgørelse således:

«Kommissionen skal derfor ved sin skønsudøvelse tage hensyn til alle de direkte eller indirekte forhold, som karakteriserer den omtvistede forholdsregel, dvs. ikke blot den støtte i egentlig forstand, som ydes til de begunstigede nationale aktiviteter, men tillige den indirekte støtte, der også kan følge, såvel af finansieringsmetoden som af, hvor snævert den førstnævnte størrelse afhænger af de beløb, som den sidstnævnte indbringer. (...) Idet den får omfanget af den nationale støtte til at stige automatisk i forhold til stigningen i de beløb, afgiften indbringer, og mere specielt de beløb, som den indbringer fra de importerede konkurrerende produkter, udøver den omhandlede finansieringsmetode en beskyttende virkning, som går ud over støtten i egentlig forstand».

Den afgift på slagting af indførte dyr, der blev indført ved den pågældende arrêté royal, kan ikke fordømmes ud fra en sådan begrundelse.

Størrelsen af de godtgørelser og subventioner, der udbetales til producenterne i forbindelse med bekæmpelse af dyresygdomme, er ikke afhængig af afgiftsprovenuet.

I den forbindelse skal følgende bemærkes:

- i) ifølge retsforskrifterne og de administrative bestemmelser er støttens størrelse ikke afhængig af afgiftsprovenuet, men derimod af behovet for sygdomsbekæmpelse og de slagtede dyrs værdi
- ii) ifølge artikel 32, stk. 2, i loven af 24. marts 1987 udgør afgiftsprovenuet kun en del af finansieringen af fonden for dyresundhed og animalsk produktion; en væsentlig del af

(1) For tiden er bidragene på 630 bfr. pr. slagtet eller udført kreatur, 200 bfr. pr. slagtet eller udført kalv og 40 bfr. pr. slagtet eller udført svin (arrêté royal af 23. 11. 1990).

(2) Sml. 1979, s. 1923.

(3) Sml. 1970, s. 73.

denne finansiering stammer fra landbrugsministeriets budget

d) bekæmpelsen af dyresygdomme i Belgien er også til fordel for producenterne i andre medlemsstater, især de områder der støder op til Belgien; saneringen af de belgiske bestande vil medføre en øget beskyttelse af bestandene i nabolandene; indførte dyr udsættes i øvrigt for færre sundhedsrisici som følge af saneringen af de belgiske bestande.

- (7) Ved arrêté royal af 23. november 1990, der ikke er meddelt Kommissionen, blev bestemmelserne om opkrævning af obligatoriske bidrag til fonden videreført fra den 1. januar 1991.

IV

- (8) De belgiske myndigheder har misligholdt den forpligtelse, der påhviler dem i medfør af EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3, ved ikke at underrette Kommissionen om denne støtte i form af udkast.

Støtten finansieres af provenuet af obligatoriske bidrag, og anvendelsen af statsmidler kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje konkurrencen, jf. EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1, ved at begunstige de pågældende sektorer.

- (9) De sundhedsaktioner, der gennemføres af fonden, kan imidlertid falde ind under bestemmelserne i Traktatens artikel 92, stk. 3, litra c). Programmet for udryddelse af klassisk svinepest blev iværksat i henhold til Rådets direktiv 80/1095/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 87/487/EØF⁽²⁾, og programmet for bekæmpelse af brucellose blev iværksat i henhold til Rådets direktiv 64/432/EØF⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 91/13/EØF⁽⁴⁾.

- (10) Denne konklusion kan dog ikke lægges til grund, fordi støtten delvis finansieres gennem afgifter på produkter, der er indført fra andre medlemsstater.

Ifølge Domstolens retspraksis, jf. dom i sag 47/69, udgør finansieringen af en statsstøtte gennem en obligatorisk øremærket afgift et væsentligt element i støtteordningen, og ved vurderingen af en sådan

støtte må såvel støtten som finansieringen heraf undersøges i forhold til fællesskabsretten.

Selv om støtten er forenelig med fællesskabsretten, både hvad angår dens form og dens formål, ændrer dette ifølge Domstolens retspraksis således intet ved, at dens finansiering gennem afgiftslignende bidrag, som også påhviler indførte fællesskabsprodukter, udøver en beskyttende virkning, som går ud over støtten i egentlig forstand.

Den beskyttende virkning er til stede, uanset hvilken andel provenuet af de obligatoriske bidrag udgør af finansieringen af støtten; dens virkning kan ikke annulleres, fordi dette bidrag, som anført af de belgiske myndigheder, kun udgør en del af finansieringen af støtten. Den beskyttende virkning består altså fortsat, selv om støttens størrelse, som anført af de belgiske myndigheder, ikke afhænger af afgiftsprovenuet. Hvis dette bidrag ikke fandtes, ville der enten være færre midler til rådighed til finansiering af støtten eller også skulle statsmidlerne eller de for dyr produceret i Belgien opkrævede bidrag forhøjes.

- (11) Dette princip om, at der ikke må opkræves afgifter af indførte produkter, bør udstrækkes til også at omfatte slagteriledet, således at en fritagelse ved grænsen ikke blot medfører en simpel flytning af betalingen af afgiften på de indførte produkter til et senere handelsled.

- (12) Eftersom et af de væsentligste formål med direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin er at forpligte de medlemsstater, der afsender husdyr (kvæg og svin), til at påse overholdelsen af en række sundhedsforanstaltninger, der bl.a. skal sikre, at det udførte dyr ikke udgør en kilde til udbredelse af smitsomme sygdomme, tjener ovennævnte afgifter i praksis til at finansiere støtte til fordel for belgiske opdrættere.

Det skal også bemærkes, at alle medlemsstater i henhold til ovennævnte direktiver har forpligtet sig til at deltage i udryddelsesprogrammer.

De belgiske myndigheders påstand om, at sundhedsforanstaltningerne er til fordel for opdrættere og forhandlere i nabolandene, gælder for alle medlemsstater, som ifølge fællesskabsbestemmelserne er forpligtet til at gennemføre udryddelsesforanstaltninger. Sådanne foranstaltninger kan altså ikke medføre, at en afgift, der skal anvendes til at finansiere disse sundhedsforanstaltninger i Belgien, pålægges dyr indført fra de øvrige medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT nr. L 325 af 1. 12. 1980, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 280 af 3. 10. 1987, s. 24.

⁽³⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 1977/64.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 8 af 11. 1. 1991, s. 26.

- (13) Desuden må disse obligatoriske bidrag, som opkræves for indførte dyr på slagtestadiet, betragtes som diskriminerende interne afgifter, jf. Traktatens artikel 95, da det kun er de nationale producenter, der har fordel af ordningen.

Ifølge Domstolens dom af 21. maj 1980 i sag 73/79 (1) vil en national afgift nemlig ramme produkter fra andre medlemsstater hårdere end de nationale produkter, hvis afgiften udelukkende tjener til at finansiere en støtte, som kun de nationale producenter drager fordel af.

De belgiske myndigheders argumenter om, at opkrævningen af obligatoriske bidrag i slagteriledet er forenelig med Traktatens artikel 95, kan derfor ikke godtages, fordi importørerne ikke kan drage fordel af de sundhedsforanstaltninger, som finansieres delvis gennem afgiftsprovenuet.

- (14) Den støtte, der finansieres af den i afsnit I beskrevne fond for dyresundhed og animalsk produktion, kan derfor ikke betragtes som forenelig med det fælles marked på grund af finansieringsmetoden og skal derfor afskaffes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, som de belgiske myndigheder yder i kvæg- og svinesektoren, og som finansieres gennem

det obligatoriske bidrag, der er fastsat i arrêté royal af 11. december 1987 om obligatoriske bidrag til fonden for dyresundhed og animalsk produktion, er uforenelig med det fælles marked jf. Traktatens artikel 92, og skal ophæves i det omfang, hvori det obligatoriske bidrag også opkræves i slagteriledet for produkter indført fra andre medlemsstater.

Artikel 2

Belgien underretter inden to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

(1) Sml. 1980, s. 1533.